

2. Τα παιδιά στα άλογα βρίσκονταν, μισθολογικά, σε καλύτερη ίσως θέση από τους άλλους μαθητευόμενους, διότι έπρεπε να είναι πιο έμπιστοι και διέτρεχαν τους κινδύνους του ταξιδιού σε απομακρυσμένες περιοχές. Πρβλ. σχετικά Θ. 8(1648), 22(1666) § 9 (ΕΚΣ, σσ. 272, 289).
3. Θ. 6(1639), ό.π., σσ. 270-271.

5

1673/-/-

χ. Ιωάννη Αδάμη

976/φ 159r

Πρακτικό. Δωρεά προς την Κ υπέρ του ναού της.

^{6/} Ὑπόμνημα ς΄.

^{7/} Ἐν ἔτει 1673. Προτιμεύοντ(ος) ἐν τῇ Κομπανία τοῦ κῦρ || 182. || ^{8/} Καλογιάννη Πάτερ, καὶ ἐφημερεύοντ(ος) τοῦ Πανοσιωτά-^{9/} του ἐν Ἱερομονάχοις π(απ)ὰ κῦρ Λαυρεντίου Ἱεροσολυμίτου ^{10/} ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῶν εἰς Κάστρον Σιμπῖνι συναυλιζομέ-^{11/} νων Πραγματευτῶν, ὁ κῦρ Θεοδωρῆς μακαρίτη Παγούνη ^{12/} ἀπὸ Ῥαχωβίτζαν, ἐξ ἀγαθῆς προαιρέσεως καὶ διὰ ψυχι-^{13/} κήντου σωτηρίαν, ἐδώρησεν εἰς τὴν μεγάλην μέσσην ἓνα ^{14/} Ποτήριον ἀργυρὸν, διὰ νὰ ἱεουργᾷ ὁ τυχὼν Ἐφημέρι(ος) ^{15/} ἕως τέλους ἀναμέσον τῶν Πραγματευτῶν, θύωντας τὸν ἁ-^{16/} μνὸν τοῦ θεοῦ ἔσωθεν. καὶ ἐγράφη εἰς ἐνθύμησιν.

στ. 12-13 «ἐξ ἀγαθῆς προαιρέσεως καὶ διὰ ψυχικὴν τοῦ σωτηρίαν»: δηλώνουν τα απαραίτητα στοιχεία –βούληση και σκοπό– της ἐγκυρης δικαιοπραξίας.

στ. 13 «μεγάλην μέσσην»: ο ὅρος δηλώνει την Κ¹.

1. Βλ. ΕΚΣ, σσ. 137-138.

6

1760/XII/27

χ. Ιωάννη Αδάμη

976/φφ 160r-161v

Πρακτικό. Διάφορες δωρεές και κληροδοτήματα προς την Κ και τον ναό της.

^{10/} Ὑπόμνημα η΄.

^{11/} Εἰς τοὺς 1690. μηνὶ Ἰαννουαρίῳ Πρώτῃ. Ἐδῶ γράφο-^{12/} μεν διὰ τὸν μακαρίτην μπασιὰν Στάδην Νικολάου π(απ)ὰ, ^{13/} κοινῶς Πόπ Στέφανον

καλούμενον ἀπὸ Ἰωάννινα, ὅστις ἀνα-¹⁴/παύθηκεν ἡμέρα Τρίτη, καὶ τὸν ἐθάψαμεν εἰς τὸ Μπούγ-¹⁵/καρδ τὴν χώραν¹, στήν Ἐκκλησίαν μέσα τὴν καινούριαν, καὶ ¹⁶/ ἔδωσεν² διὰ τὴν Ἐκκλησίαν F 100.

[φ 160r στ. 17 καταχωρίζεται ο θάνατος μέλους (1690)].

// Τῷ αὐτῷ ἔτει 1690. Ιουνίου. Ἀπέθανεν ὁ Χρήστ(ος) ²/ ὁ μικρ(ός) εἰς τὸ Συμπῆνι, καὶ τὸν ἔθαψαν εἰς τὸ Μπούγ-³/καρδι, καὶ ἄφισεν F 75.

[φ 160v στ. 4-16, φ 161r στ. 1-22 καταγραφή μελών που απεβίωσαν (1690-1736), με αναφορά στον τόπο καταγωγῆς, θανάτου και ταφῆς].

[φ 161r] ²³/ 1737. Ἰαννουαρίου 12. Ἀπέθανεν ὁ ποτὲ Γρηγόρης Τερζῆς ²⁴/ Μπούνιου Βουκουρεστιάν(ος), καὶ ἐτάφη μετὰ πολιτελείας ²⁵/ εἰς τὸ Μπούγγαρδ, ἀφιερώνοντας ἀρκετὰ διὰ τ(ὴν) ψυχῆντου³.

[φ 161r στ. 26-31, φ 161v στ. 1-6 καταγραφή μελών που απεβίωσαν (1744-1760), με αναφορά στον τόπο καταγωγῆς, θανάτου και ταφῆς].

1. Χωριό, προάστειο.
2. Τη δωρεὰ παρέδωσε ο παπα-Στάδης Νικολάου, πρβλ. αν. Μέρος Α', εγγρ. 4, 27-28
3. Βλ. κατ. εγγρ. 13.

7

1694/IX/12

χ. Ἰωάννη Αδάμη

976/φ 164r

Πρακτικό. Δωρεὰ αἰτία θανάτου.

// Ὑπόμνημα ια'. || φύλλ. ||
²/ Ἐν ἔτει 1694. Σεπτεμβρίου 12. Γράφομεν διὰ ἐνθύμη-|| 34. || ³/σιν, Τὰ ὅσα μπάνια ἄφισεν ὁ μακαρίτης Στάδης Ματζίγ-⁴/κώνης, καὶ εὐρέθησαν μετὰ τὸν θάνατόντου, σούμα ἀσλανι-⁵/ὰ 200. ἤγουν διακόσια.

⁶/ Τὰ ὅποια τὰ ἀφιέρωσεν ζῶνταστου εἰς τὸ Ἅγιον Ὅρ(ος) ⁷/ εἰς ὅλα τὰ Μοναστήρια ἀσλλ<ανιὰ> 100. Καὶ ἐδόθησαν αὐτὰ ⁸/ εἰς χείρας τοῦ νῦν Προεστοῦμας μπασιὰ Δημήτρη Νικο-⁹/λάου, ὅστις τὰ ἔστειλεν εἰς τοὺς Πατέρας εἰς τὸ Βουκορέστη, ¹⁰/ Τοῦ Ἡγουμένου Κοτροτζανιώτη¹ καὶ Ῥαδουλιώτη π(απ)ὰ κύρ Παρ-¹¹/θενίου, καθῶς τὰ ἐσημάδευσεν ἀτόστου εἰς τὸν Κώδικα². ¹²/ εἰς φύλλ<ον> 34.

στ. 3-4, 6 Ἐγινε προφανῶς δωρεὰ μέ προφορική δήλωση στο Κριτήριον³.